

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

34 C 43/2010 - 62

Městský soud v Praze rozhodl soudcem JUDr. Martinem Valehrachem v právní věci žalobce: S. O., nar. xxx, bytem xxx, zast. advokátem: Mgr. Bc. Michael Kis, se sídlem Riegrova 229, Chomutov, proti žalované: **MAFRA, a.s.**, se sídlem Karla Engliše 519/11, Praha 5, IČ: 453 13 351, zast. advokátkou: JUDr. Hana Křížová, se sídlem Dlouhá 13, Praha 1, o ochranu osobnosti s návrhem na přiznání nemajetkové újmy ve výši 10.000,-Kč,

t a k t o :

I. Žaloba, aby žalovaná byla uznána povinnou otisknout v deníku Mladá fronta DNES omluvu žalobci za výroky, které byly otištěny ve vydání ze dne xxx v článku „xxx“ na str. C1 a C3 o žalobci, a to v tomto znění: „Omlouváme se panu S. O. za to, že jsme uveřejnili ve vydání ze dne xxx, na str. C1 a C3 deníku Mladá fronta DNES článek s názvem „xxx“, ve kterém jsme jej označili jako „kuplíře“ a „člena gangu kuplířů“. O obžalobě na pana S. O. nebylo v době vydání uvedeného článku pravomocně rozhodnuto a tak bylo nutné na něj pohlížet jako na nevinného“, **se z a m í t á .**

II. Žaloba, aby žalovaná byla uznána povinnou se až do pravomocného rozhodnutí soudu ve věci pod sp.zn. 1 T 43/2005 zdržet takových formulací obsažených v člancích periodik, které žalovaná vydává, které jakýmkoli způsobem předjímají rozhodnutí soudu, zejm. je povinna se zdržet označování žalobce jako „kuplíře“, **se z a m í t á .**

III. Žaloba, aby žalovaná byla uznána povinnou zaplatit žalobci za zásah do cti, soukromí a důstojnosti částku 10.000,-Kč, **se z a m í t á .**

IV. Žalobce je povinen zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení na účet JUDr. Hany Křížové do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku částku 31.080,- Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal žalobu na žalovanou jako vydavatelku deníku Mladá fronta Dnes s odůvodněním, že dne xxx v regionální příloze xxx byl publikován článek nazvaný „xxx“, který pojednával o trestním řízení vedeném proti osobě žalobce u OS v Teplicích. Žalobce má zato, že za situace, kdy řízení ve věci je ve stádiu řízení před soudem, nebyl vynesena rozsudek, neexistuje pravomocné rozhodnutí o tom, že by se činu, ze kterého je obžalován, skutečně dopustil, tak v článku je žalobce označován za „kuplíře“, popřípadě „gang kuplířů“ a obviňuje žalobce a další obžalované, že úmyslně protahují řízení. Žalobce zejména za zásah do osobnostních práv považuje formulace: „xxx.“, „xxx“, „xxx“. Žalobce má zato, že publikovanými informacemi došlo k zvlášť závažnému zásahu do jeho soukromého života tím, že je porušována zásada presumpce neviny, protože není možné psát o někom, že se skutku dopustil, pokud je trestní řízení teprve vedeno. Žalobce má zato, že článek vyvolává dojem, že jeho vina je nesporná, protože byl označován za kuplíře, případně člena gangu kuplířů. Poslední označená věta vyznívá jako povzdych autora nad tím, že žalobce a zbylí obžalovaní žijí na svobodě, nikoli ve věznici, kam by nejspíše jako gang kuplířů patřili. Žalobce má zato, že je namístě poskytnout omluvu, rozhodnout o zdržení se publikace dalších obdobných informací, přiznat nemajetkovou újmu v penězích, zejména s ohledem na skutečnost, že byly poškozeny rodinné vztahy, když nejzávažněji doléhají dopady sporného článku na jeho nezletilého syna M., nar. xxx, který musí čelit posměchu, možnému vyloučení z kolektivu dalších dětí a nepříjemným otázkám, na které není schopen, vzhledem k věku odpovídat a není schopen je pochopit. Situaci též trpí družka žalobce J. Č., mělo dojít též k poškození žalobce jako podnikatele ve stavebnictví, mělo dojít k poškození jeho dobrého jména v obchodních vztazích. Závažnost zásahu zvyšuje též skutečnost, že Deník Mladá Fronta Dnes je vnímán jako seriózní deník a největší seriózní noviny v ČR, jak sám sebe tento deník prezentuje na internetu. Žalovaný též zdůraznil, že článek je nadále přístupný v internetovém archivu deníku Mladá fronta Dnes, tím získává sporný článek celostátní charakter. Žalobce nepovažuje formulace použité v článku za přípustnou novinářskou zkratku. Zdůrazňuje též, že v posuzovaném případě nelze dát přednost právu na informace před právem na ochranu osobnosti. Žalobce též odkazoval na rozsudek ESLP ve věci Campos Damaso proti Portugalsku z 24. 4. 2008, týkající se práva na spravedlivý proces a povinnost novinářů komentovat probíhající trestní řízení tak, aby nezahrnoval výroky, které by mohly poškodit, ať již úmyslně, či neúmyslně šance dotčené osoby na spravedlivý proces. Žalobce požadoval nemajetkovou újmu v penězích proto, že taková částka odpovídá zásahu do osobnostních práv a zároveň plní regulační funkci pro budoucí činnost žalované.

Žalovaná navrhovala žalobu zamítnout s odůvodněním, že o procesu žalobce informuje od počátku, tedy od května 2004, plní svoji povinnost objektivně informovat o případech, zveřejňovat stanoviska všech zúčastněných osob, když publikované napadené informace považuje za pravdivé, protože žalobce je viněn z provozování prostituce v xxx a označován policií a státním zástupcem za šéfa zločinného spolčení, tedy „kuplířského gangu“, jakož o tom, že velká část obžalované skupiny osob se vyhýbá trestnímu řízení a nedostavují se k hlavnímu líčení. Žalovaná též zdůraznila, že o kauze žalobce je informováno a obecně známo již téměř 6 let, je proto nanejvýš absurdní tvrzení žalobce, že čest, důstojnost a vážnost ve společnosti, jakož i jeho soukromí a obchodní důvod, byly zasaženy právě sporným článkem. Mezi tvrzenými dopady a sporným článkem dle žalované neexistuje příčinná souvislost. Sporný článek byl legitimním zpravodajstvím o vývoji případu, který se zabýval velmi závažnou trestnou činností. Žalobce nebyl označován za viníka průtahů, ze článku je zřejmé, že nebyl odsouzen a jaký je jeho postoj k obžalobě, presumpce nevinny nebyla u žalobce článkem porušena. Pokud žalovaná užila zjednodušení v označení skutku, za které je žalobce stíhán – „gang kuplířů“, „kuplíř“, pak ze strany žalované se jedná o zcela přípustnou formu zjednodušení, která je v novinářské praxi nezbytná.

Soud provedl důkaz výpisem z obchodního rejstříku žalované, sporným článkem, obžalobou zapsanou u OS Teplice pod sp.zn. 1T 43/2005, doručenou 11. 3. 2005 soudem, výstupem z veřejně přístupných zdrojů, týkající se aktivit žalobce, články, které byly publikovány v MF Dnes v období od 31. 5. 2004 do 2. 2. 2010, články, resp. přepisy relací, které byly publikovány v tištěných i elektronických médiích v období od 28. 5. 2004 do 12. 8. 2009, pokud byl navrhován důkaz trestním spisem a výsledkem žalobce jako účastníka řízení, soud dospěl k závěru, že s ohledem na předmět sporu, který vymezil žalobce žalobou, hmotně právní úpravu a provedené důkazy, jsou navržené důkazy nadbytečné, není na místě provádět důkaz celým spisem OS Teplice, když postačuje obžaloba, pro výsledek žalobce jako účastníka řízení nejsou dány podmínky dle § 131 o.s.ř., protože skutková tvrzení, které žalobce uvedl v žalobě je možno prokázat jinými důkazními prostředky, které však žalobce nenavrhoval. Pokud byl navrhován důkaz výsledkem autora sporného článku Mgr. A. J., soud tento důkaz nepovažoval za nezbytný s ohledem na obsah obžaloby a ostatních článků, které nebyly předmětem sporu.

Z výše uvedených důkazů má soud osvědčeno, že žalobce žije v České republice více než 10 let, od roku 1998 zde podniká, nedošlo k žádným změnám v podnikání od publikace sporného článku do rozhodnutí o věci. Bylo zjištěno, že sporný článek byl publikován v MF Dnes, které vydává žalovaná firma, článek obsahoval sporné informace, obsahoval opakovaně informace o tom, že trestní stíhání probíhá, že jsou v něm průtahy, jsou v něm uváděny důvody průtahů a obsahuje také stanovisko žalobce, že se cítí nevinen a že trestnímu stíhání se nevyhýbá. Z obsahu článku vyplývá, že žalobce má být podle obžaloby hlavou gangu kuplířů, je jasné, že proces probíhá, není skončen, informováno o průtazích a jeho důvodech složkou mnoha desítek článků, které byly publikovány v tištěných i elektronických médiích od 28. 5. 2004 do 12. 8. 2009 bylo zjištěno, že tyto články obsahují identické informace, jako jsou předmětem sporu, zhusta i se shodným textem. Z článků publikovaných mezi 31. 5. 2004 a 22. 2.2010 publikovaný v MF Dnes jsou obdobné informace jako ve sporném článku, resp. v ostatních médiích. Opakovaně jsou publikovány informace, že gang začali kriminalisté sledovat na jaře roku 2002, že se jedná o gang kuplířů kolem žalobce a že obžalovaní žijí na svobodě, protože chybou soudce museli být propuštěni na svobodu. Opakovaně, prakticky všemi články, probíhá informace o tom, že stíhán je gang kuplířů okolo žalobce, že jsou sledováni od roku 2002, že kuplíři žijí na svobodě, že zajišťovali cesty prostitutek ze zemí xxx do České republiky, že žalobce je nájemcem nočního klubu xxx, kde

byla provozována prostituce, že žalobce měl z provozování prostituce zisk, že vyplácel odměny dalším a této záležitosti zainteresovaným osobám, opakovaně bylo publikováno, že žalobce se cítí nevinný, že se nevyhýbá soudu, opakovaně publikována informace o tom, že žalobce měl být prohlášen za rytíře řádu xxx xxx a xxx, že se jedná o váženého podnikatele. Bylo informováno o pochybení soudce, které vedlo k propuštění obžalovaných z vazby těsně před vyhlášením rozsudku. Jako první o kauze informovala TV NOVA xxx, která označovala osoby okolo žalobce za mafii, resp. za gang, který otřesným způsobem nutil dívky k prostituci. Z obžaloby bylo zjištěno, že žalobce a dalších 13 osob byli obviněni, že se nejméně od ledna roku 2003 podíleli svojí činností na organizaci s vnitřní strukturou založenou na vztazích nadřízenosti a podřízenosti k zajištění provozování prostituce s maximálním ziskem, vytvořili podmínky pro provozování prostituce v ubytovacích zařízeních, vytvořili systém transportu prostituce na území ČR ze zemí xxx svazu, když základní kostru měla tvořit skupina občanů xxx, soustředěného mimo jiné okolo žalobce, který měl prostřednictvím dalších osob zajišťovat nábor prostitutek z xxx, zajišťovat jejich dopravu do ČR, rozmisťovat je do ubytovacích zařízení v xxx, m.j. do xxx a sám se měl podílet na provozování prostituce v tomto klubu tím, že si tento podnik pronajal. Přes další osoby provozoval hostinskou a ubytovací činnost, jejichž zisk se vytvářel zvláště z provozování prostituce. Část žen, které byly naborovány z xxx pro provozování prostituce umístil do podniku xxx a xxx a za tuto činnost od provozovatelů těchto podniků měl finanční zisk. Výslovně je uváděno, že za uvedenou činnost byla vyplácena odměna spoluobžalovaným A., H., všichni byli obžalováni z toho, že založili zločinné spolčení a na činnosti takového spolčení se zúčastnili a jiného zjednali k provozování prostituce a takový čin spáchali jako členové organizované skupiny, tedy pro trestné činy účasti na zločinném spolčení dle § 163a) odst. 1 tr. zák. a trestný čin kuplířství dle § 204 odst. 1, alinea 1, odst. 3 písm. b) tr. zák..

Dle § 11 obč. zák. fyzická osoba má právo na ochranu své osobnosti, zejména života a zdraví, občanské cti a lidské důstojnosti, jakož i soukromí, svého jména a projevů osobní povahy.

Dle § 13 odst. 1 a 2 obč. zák. fyzická osoba má právo se zejména domáhat, aby bylo upuštěno od neoprávněných zásahů do práva na ochranu její osobnosti, aby byly odstraněny následky těchto zásahů a aby jí bylo dáno přiměřené zadostiučinění.

Pokud by se nejevilo postačujícím zadostiučinění podle odst. 1 zejména proto, že byla ve značné míře snížena důstojnost fyzické osoby, nebo její vážnost ve společnosti má fyzická osoba též právo na náhradu nemajetkové újmy v penězích.

Dle článku X. odst. 1,2 a 3 Listiny základních práv a svobod publikované pod č. 2/1993 Sb., každý má právo, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno. Každý má právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života, každý má právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním, nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě.

Dle článku XVIII. odst. 1 – 5 LZPS svoboda projevu a právo na informaci jsou zaručeny, každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem, nebo jiným způsobem, jakož i svobodně vyhledávat přijímat, rozšiřovat ideje a informace bez ohledu státu. Cenzura je nepřipustná, svoboda projevu a právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a

mravnosti. Státní orgány a orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky o provedení stanoví zákon.

Dle článku 40 odst. 1 a 2 LZPS jen soud rozhoduje o vině a trestu za trestné činy, každý proti němuž je vedeno trestní stíhání je považován za nevinného, pokud pravomocným odsuzujícím rozsudkem soudu nebyla jeho vina vyslovena.

Soud zhodnotil provedené důkazy, každý zvlášť a všechny ve vzájemné souvislosti s ohledem na shora uvedená hmotně právní ustanovení a občanského zákona a LZPS jako součástí ústavního pořádku České republiky a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána po právu, protože sporným článkem žalovaná vykonávala právo na svobodu slova, šíření informací, které je zaručeno Ústavou, pokud protiprávním způsobem nezasahuje do práva jiných, pokud mělo být dle žalobce zasahováno do jeho osobnostních práv chráněných občanským zákonem a LZPS, zde soud konstatuje, že publikované informace nebyly protiprávním zásahem do osobnostních práv, protože sporný článek žádným způsobem nepředjímal, že by žalobce, nebo s ním obžalované osoby byly viny z činů, pro které byla vznesena obžaloba. V článku nevyplývalo, že by žalobce, nebo kdokoli jiný, byl za tento skutek pravomocně odsouzen, publikované napadené informace vycházely z informací státních orgánů o trestním stíhání žalobce a osob okolo něj pro trestný čin kuplířství a účast na zločinném spolčení. Za této situace i označování žalobce a osob okolo něj za gang kuplířů, resp. kuplíře, resp. obžalované kuplíře za akceptovatelnou novinářskou zkratku, která koresponduje skutečnosti, protože z článku opakovaně vyplývá, že žalobce a další osoby jsou pro dané skutky stíhány, byla podána obžaloba, z obžaloby vyplývá, že žalobce je jednou z hlavních osob, které měly organizovat kuplířství, z obžaloby vyplývá, že se záležitostí začali kriminalisté zabývat již v roce 2002. Je pravdou, že žalobce a další osoby, které byly obžalovány z kuplířství jsou na svobodě, a to jak ti, kteří se nebrání účasti na trestním řízení tak ti, kteří se mu vyhýbají z různých důvodů. Soud tedy shrnuje, že dospěl k závěru, že nedošlo k protiprávnímu zásahu do osobnostních práv žalobce, do práva na dobré jméno a čest, soukromí, došlo k přiměřenému informování o trestní kauze žalobce a dalších osob, které nepředjímalu vinu, formulace kuplíře, resp. gang kuplířů, je v demokratické společnosti přípustnou novinářskou zkratkou s ohledem na v obžalobě uvedené zločinné spolčení ze spáchání trestného činu kuplířství. S ohledem na shora uvedené soud neshledal protiprávní zásah ani do ústavou zaručených práv, ani do práv chráněných občanským zákoníkem, proto byla žaloba jako celek zamítnuta, když pokud se týká bodu II. soud konstatuje, že vyhověním tohoto návrhu by se sám soud dopustil protiprávního zásahu do ústavou zaručených práv článkem XVII. odst. 1, 2 a 3 LZPS.

Výrok o náhradě nákladů řízení je v souladu s ust. § 142 odst. 1 o.s.ř.. Soud přiznal žalované právo na náhradu nákladů řízení, které byly spojeny s účelným hájením práva, jedná se o odměnu advokáta paušální částkou 25.000,-Kč dle § 6 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 484/2000 Sb., náhrada hotových nákladů za 3 úkony právního zastoupení po 300,-Kč za převzetí zastoupení, podání vyjádření a účast u jednání, když výše uvedené nároky byly přiznány společně s 20 procent DPH dle § 137 odst. 3 o.s.ř., protože zástupkyně žalované osvědčila, že je plátkyní této daně.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15ti dnů od doručení písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného, ve trojím vyhotovení. Nebude-li plněno dle rozsudku řádně a včas je titulem pro výkon rozhodnutí soudem.

V Praze dne 10. srpna 2010

**JUDr. Martin V a l e h r a c h ,v.r.
soudce**

**Za správnost vyhotovení:
I. J.**